

[Aase Olesen]

de sidste spørgsmål må vente til en anden gang. Hvis der skal være nogen troværdighed, når man indgår aftaler, må det i hvert fald være sådan, at når man er parat til at hæve afgifterne, når priserne falder, må man have den samme parathed til at sænke afgifterne, når priserne stiger. Derfor mener vi, at vi i denne omgang skal gå ind på de beregninger, der foreligger her, og sige, at vi skal sænke afgifterne. Og så vil jeg i øvrigt sige, at en sænkning af fyringsolieprisen i hvert fald er til gavn for alle, også de mennesker, der af en eller anden grund ikke kan få særlig varmhjælp. Vi ved jo godt, at det meget ofte kan være lige præcis de mennesker inden for pensionsområdet, der ligger over grænsen, der kan have sværest ved at klare prisstigninger.

Jeg vil sige til hr. Stavad, at der har været ført nogle korte forhandlinger med regeringen, og vi har givet den nøjagtig den samme melding, som jeg har givet her i dag. Vi har været parat til at forhandle, men vi har samtidig været enige med regeringen om, at det ikke havde så meget zueck, al den stund vi har mistet det flertal, vi havde i sin tid, og at vi under alle omstændigheder skulle have flere partier med for at få et flertal for det, vi måtte blive enige om. Derfor syntes vi i og for sig, at det var mere regulært, at regeringen lagde sine forslag ned i folketings-salen, og at vi fik en åben og fri debat om dem. Jeg og Det Radikale Venstre vil selvfølgelig gøre os umage med at finde et resultat, vi kan blive enige med regeringen om, det er klart, ellers mener vi ikke, at vi har holdt vores aftale, som man med rimelighed kunne forlange. Men det er lige så oplagt, at vi ikke kan tælle til 90 på den måde mere, og derfor er vi altså nødt til at have nogle andre med.

Bente Juncker (CD):

De lovforslag, vi behandler nu, nemlig om nedsættelse af benzin- og olieafgifterne, har CD's sympati. Det er en aftale, som regeringen og Det Radikale Venstre indgik i foråret 1986 i forbindelse med påskepakken.

Der har fra forskellige ordførere været bud på, hvad man skulle bruge disse penge til, specielt benzinpengene. Socialdemokratiet mente, at det var den blyfri benzin, der skulle have en ekstra nedsættelse; SF mente, der skulle gives

øget varmhjælp, og at boligsikringsgrænsen skulle forhøjes. De Radikale mente, at grundlaget var i orden for nedsættelser – det er vi glade for – men havde også stor sympati for varmhjælpen. Det har vi også i CD. Jeg mener nu, der blev vedtaget en meget god ældre-pakke i foråret, som gav en rimelig og god varmhjælp, og vi mener fortsat, at benzinpengene, de 100 mio. kr., skal komme bilisterne til gode. Kan vi ikke finde andre måder, må vi justere prisen på sikkerhedsudstyr; dér kan man sagtens bruge de 100 mio. kr., bl.a. til blokeringsfri bremses.

Glistrup (FP):

Danmark er placeret i et klimabælte, hvor det er nødvendigt, for at et menneske overhovedet kan udfolde en mennesketilværelse, at man har boligopvarmning i store dele af året. Derfor kan man ganske roligt fastslå, at det at kunne opvarme sin bolig hører til de aller, aller, aller, aller mest nødvendige livsbehov for alle mennesker, og derfor er det aldeles uanstændigt, at man i væsentligt omfang giver sig til at særbeskatte opvarmning af boliger, specielt da det er særlig føleligt for småkårsfolk, der ofte bor i dårligt isolerede, svært opvarmelige lejligheder, og opvarmningen derfor er en særlig stor post på budgettet.

Det var derfor helt forrygende vanvittigt, da man i 1979 indførte den væsentlige beskatning på petroleum, på fyringsolie, og på, hvad der ellers var. Som altid, når man i skattehistorien i dette århundrede overtræder en social ulidelighedsgrænse, var det partiet Venstre, der førte an. Det var daværende skatte- og økonomiminister Anders Andersen, som fik gennemtrumfet, at vi fik denne lede og forfærdelige skat. Gudskelov forsvandt han ud af regeringen et par måneder efter, og så gik der nogle år, men så blev han igen minister, og så blev skatten tredoblet cirka, ved at han som økonomiminister fik det gennemtrumfet.

Nu er Venstres Anders heldigvis ude af dansk politik, og vi skal være glade for, at Venstres Anders ikke mere skal forpeste tilværelsen på dette område. Derfor siger vi, at det er da dejligt at se, at man nu går den modsatte vej af, hvad man gjorde i den forfærdelige hr. Anders Andersens tid. Nu vil man gå nedad med disse afgifter. Men hvad gør man så? Man sætter